

befynderlige Menneſker, om ikke denne Udſigt ſkulde have den ganſke beſtemte Indflydſe paa dem, at de ſagde, at de ikke behøvede at overlade ſig med at kjøbe, og at det var bedſt, de lode det være. Jeg troer alſaa, at den hele Beſtemmelse, ſelv om man blot tog den ſom en Beſtemmelse med Henſyn til de Beretninger om Sagens Fremme, der ſkulle afgives, er meget uheldigt affattet med Henſyn til Tidsgrændſen. Men forreſten er det baade en Beſtemmelse, der vil være til Skade, og en Beſtemmelse, ſom vil ſtaa i Modſtrid med alle Principer for Lovgivningens Virkſomhed.

Nyholm: Jeg ſkal tillade mig i Anledning af de Bemærkninger, der ere ſaldne mod det Forſlag, ſom ſire ærede Herrer i Forening med mig have tilladt ſig at ſtille, at gjøre nogle Modbemærkninger. — Der er bemærket af den 4de Landſtjingsmand for 3die Kreds (Sørenſen), at man ſkulde gaae længere ned end iſølge det af os ſtillede Forſlag, at 10 Tdr. Hartkorn ſkulde være Grændſen for Commiſſionernes Virkſomhed, ja, at der ſlet ikke ſkulde være nogen ſaadan Grændſe. At gaae ſaavidt, have vi ikke troet at kunne tilraade. Det er os bejendt, at der er Embeder, hvis hele Tiliggende beſtaaer i et enkelt Huus, og at Embetsmanden da ſkulde betynges med de Befoſtninger, ſom Commiſſionen vil foraaſage, for et enkelt Huus's Skyld, vilde dog være at gaae alſfor vidt. Det er vel ſandt, at Dmfoſtningerne ikke ville blive betydelige, at Commiſſionen maaſtee ofte vil kunne ſſjonne, uden at møde paa Aaſtedet, men det vil da altid foraaſage Befoſtninger, der ville være uforholdsmæſſige i Forhold til den Gjenſtand, Sagen angaaer. Hvorvidt netop 10 Tdr. Hartkorn er den rette Grændſe, ſkal jeg lade være uſagt; det beroer jo paa et Skjøn, og det ſtaaer de ærede Rigsdagsmænd frit for at ſtille Vædringsforſlag til 3die Behandling om en lavere Maaleſtof; men, at gjøre det ubegrændſet, ſaaledes, at Commiſſionerne ſkulle træde i Virkſomhed for alt Gods, troer jeg vilde være at gaae vel vidt. Naar den ærede Ordſører i Anledning af, at 10 Tdr. Hartkorn ere ſatte ſom Grændſe, har meent, at, naar Commiſſionen ikke behøves for det Gods, der er under 10 Tdr. Hartkorn, ſynes deri at ligge en

Erkjendſe af, at de heller ikke iøvrigt behøves, ſaa troer jeg ikke, at man kan indrømme dette, men jeg troer, at dette Spørgſmaal allerede er meget klart og udtømmende beſvaret af den ærede 5te Landſtjingsmand for 6te Kreds (Holberg), ſom med mig har deeltaget i at ſtille dette Forſlag.

Med Henſyn til § 3 har den høitærede Juſtitsminiſter yttret ſig i modsat Retning af den, i hvilken jeg tidligere har tilladt mig at udtale mig, idet han i Overeensſtemmelse med det Vædringsforſlag, der er ſtillet af den ærede 2den Landſtjingsmand for 11te Kreds (Schulin), har meent, at man her ſammenblandede to forſkjellige Ting. Det er vel ganſke viſt, at to Ting her ſammenblendes, men jeg troer, at de to Ting, her er Spørgſmaal om, nemlig Lehnsg. og Fideicommiſſionsgods paa den ene Side og offentlige Stiftelſers Gods paa den anden, have ſaamegen Lighed med hinanden, at det forekommer mig, at man — hvad det af mig oprindeligt ſtillede Forſlag ogſaa indeholdt — ogſaa maa ſøge at fremme Overgangen af diſſe Stiftelſers Fæſtegods til Selveiendom. Den høitærede Juſtitsminiſter har vel yttret, at, da allerede Tdr. af 13de Mai 1769 gav Beſtyrelſerne for diſſe Stiftelſer den fornødne Magt dertil, ſaa behøvede man ikke nu at gjøre det; men jeg troer, at det er fornemmelig Striden om dette Spørgſmaal, ſom har foranlediget nærværende Lovforſlag. Det er vel ſaa, at denne Lov af 1769 ſiger, at Beſtyrelſerne af diſſe Stiftelſer ſkulle beſtræbe ſig for, at det Stiftelſerne tilhørende Fæſtegods kunde overgaae til Selveiendom, men det er ligesaa viſt, at flere af de ſenere Fundatſer for offentlige Stiftelſer gjøre det til en udtrykkelig Betingeſe for vedkommende Beſtyrelſer, at de ikke maae foretage noget Salg uden dertil at ſøge ſpecial Bevilling; men til at ſøge ſlig Bevilling have vi her hørt udtale paa det ſtærkeſte at Enkelte ikke ere tilbøielige, og derved troer jeg, at det er af høieſte Vigtighed, at netop diſſe offentlige Stiftelſer blive medoptagne i Loven. — Naar den høitærede Miniſter har opſaltet Loven ſaaledes, at Beſtyrelſerne af diſſe Stiftelſer vilde komme i en ſkæv Stilling derved, at de mod Miniſteriets Viſſe kunde komme til at ſælge det dem underliggende